

Szeretettel színezzük be városainkat!

Ki ne szeretné saját városát a magány és a közömbösség szürkésége helyett szeretettől színesen ragyogni, ahol épül a testvériség?

**Tenni is szeretnénk ezért?
Vajon hol kezdjük el?**

Egyetlen kis szabály betartása elég lenne ahhoz, hogy megváltoztassa a világot.

Az evangélium egyik elgondolkodtató mondata:

Tedd azt másokkal, amit szeretnél, hogy veled tegyenek.

Egyetemes törvény ez, melyet minden vallás előír, és bele van vésve minden ember szívébe.

Olyan értékes, hogy Aranyszabálynak hívják!

Próbáljuk meg mi is megélni, és kezdjük azokkal, akik mellettünk vannak – akár most azonnal!

Készítsünk számvetést, hogy beszínezhessük városainkat!

(+)

Adjuk össze erőnket azokkal a barátainkkal, akik osztoznak ideáljainkban. Ígérjük egymásnak állandó kölcsönös szeretetet.

Aztán nézzünk szét magunk körül: mérjük fel a városunkat. Válasszuk ki, hol kezdjük el beszínezni szeretetünkkel.

(:)

Osszuk meg másokkal amink van, de azt is, akik vagyunk. Sírjunk a sírókkal, örüljünk az örvendezőkkal, és soha ne adjuk alább.

(-)

Szegények, magányosok, kitaszítottak. Mit tehetünk?

Minden nap fussunk hozzájuk! Ha valaki éhes, adjunk neki enni, ruházzuk fel, ha nincs neki, legyünk társa a magányban. Keressük fel, ajándékozzuk meg őket, de ne csak anyagi javakkal, hanem időnkkel, köszöntésünkkel, figyelmünkkel, meghallgatásunkkal. Mindenekelőtt ajándékozzuk mosolyunkat, és senkit ne hagyjunk egyedül.

(x)

Sokszorozzuk meg szeretetünket, figyeljünk oda mindenkire. Bárki, aki elhalad mellettünk, egy felebarát akit szerethetünk, legyen gazdag, vagy szegény, szép vagy csúnya, nagy tudású vagy nem, ugyanolyan vallású, mint mi, vagy másfajta. Fedezzük fel egymás gazdagságát, kezdeményezzünk párbeszédet mindenkivel és azt keressük, ami összeköt. A többiek majd követni fognak minket.

(%)

Nem lesz mindig egyszerű, mert az odaadás kerül valamibe. Ha valaki kigúnyol, bocsássunk meg neki. Tegyük meg, ami rajtunk áll! és ahová mi nem tudunk eljutni, azt bízzuk rá Istenre, De ne adjuk alább célunkat. Mindig a százszorosban lesz részünk.

(=)

Ha Isten velünk van, egy város túl kevés. Célozzuk meg az egyetemes testvériséget, az egyesült világot. Szükségünk van rád is, szereteted ecsetvonására, hogy elérkezzünk a célhoz. Adjuk minden nap a maximumot, hogy soha ne kelljen megbánnunk, hogy túl kevéssé szeretettünk.